

Vergonya damunt del 'país de Franco' !

written by Axel Schönberger | 18 de juny de 2019

L'anomenada «Transició», el suposat pas ràpid de la criminal dictadura de Franco a un aparentment estat de dret i democràtic, després de la mort del criminal del segle Francisco Franco, s'ha revelat, a través dels esdeveniments dels darrers temps, com un «poble de Potemkin», com un conte de fades que va ser presentat a l'opinió mundial, mentre que 'l'estat profund' del franquisme seguia controlant i encara controla les palanques del poder, sigui a través de la monarquia instal·lada per Franco (el rei espanyol és per naixença el cap suprem de les forces armades), sigui a través del Tribunal Constitucional, del Tribunal Suprem o de l'Audiència Nacional a Madrid. A Espanya no hi ha hagut mai una superació del passat a la manera d'Alemanya, i per això, per exemple, els antics i nous feixistes alemanys a Espanya s'hi troben molt bé.

A qui pot estranyar que el Tribunal Suprem, amb seu a Madrid, hagi establert en una de les seves decisions, que Francisco Franco s'ha de considerar com a cap d'estat espanyol ja des del primer d'octubre del 1936?

https://elpais.com/elpais/2019/06/05/hechos/1559743678_018971.html

<https://www.republica.com/2019/06/04/el-supremo-reconoce-a-franco-como-jefe-del-estado-desde-el-1-de-octubre-de-1936/>

<https://www.elperiodico.com/es/politica/20190604/estupor-al-considerar-el-supremo-a-franco-como-jefe-del-estado-desde-octubre-de-1936-7489072>

La Guerra Civil espanyola, que van començar els rebels dirigits pel després assassí de masses Francisco Franco, es va

iniciar el juliol del 1936 i es va acabar el primer d'abril del 1939. No va ser fins a principis del 1939 que els sublevats van aconseguir, gràcies al decisiu suport militar, logístic i financer d'Adolf Hitler i de Benito Mussolini, conquerir Catalunya, que havia lluitat valentament contra les tropes feixistes. A la nació catalana, Catalunya, València i les Balears, li esperava una brutal repressió i persecució, l'abast de les quals encara segueix sense conèixer-la la major part de l'opinió pública alemanya. Amb la prohibició temporal de la llengua catalana i la immigració massiva de treballadors de parla espanyola amb les seves famílies als Països Catalans, el criminal dictador va intentar assimilar per la força Catalunya a Espanya i eliminar tant la identitat nacional dels catalans com la seva prestigiosa llengua cultural, que es compta entre les grans llengües literàries europees. Sense l'ajuda alemanya no s'hauria produït mai aquesta repressió del poble català que va durar dècades.

Si, com ara volen establir els critòcrates del Tribunal Suprem, amb bona expertesa franquista, el dictador ja hagués estat cap d'estat des del 1r d'octubre de 1936, els catalans llavors no haurien combatut per la democràcia i l'estat de dret, pel govern elegit i per Espanya, pagant un alt preu de sang, sinó que ben al contrari haurien estat ells els 'sublevats', quan van intentar aturar les bandes d'assassins dels feixistes.

Tampoc pot estranyar a ningú que conegui bé Espanya que el mateix Tribunal Suprem faci un judici penal contra polítics catalans i dirigents de l'independentisme civil, en primera i única instància (!), encara que no és el tribunal que la llei designa com a competent, i encara que el Grup de Treball contra Detencions Arbitràries, de les Nacions Unides, després d'un estudi llarg i intensiu del cas, declarés oficialment que «no hi ha cap fonament ni per la presó provisional ni pel procés penal» i va demanar la llibertat immediata de tots els acusats demanant una indemnització adequada.

http://exteriors.gencat.cat/web/.content/Noticia/afers_exteriors/2019/20190529-DictamenONUPresos.pdf

<https://www.change.org/p/12429466/u/24681471>

I ara el Tribunal Suprem ha demostrat que Espanya no té cap mania per destruir el dret democràtic del parlament Europeu, impossibilitant que el Dr. Oriol Junqueras –elegit correctament per molta gent a Catalunya com a representant seu al Parlament Europeu, i pel que en un procés de característiques kafkianes hauria de ser també vàlida la presumpció d'innocència–, pugui incorporar-se al seu mandat, a més de mantenir-lo empresonat arbitràriament en condicions que atempten contra els drets humans. Aquest no és cap estat de dret civilitzat, sinó una barbàrie monstruosa, una perversió del pensament europeu, un malson per a tothom que defensi la democràcia i l'estat de dret. És la lletja carota del franquisme que torna a aixecar el cap, i en connivència amb els seus germans i germanes en esperit a Itàlia i a altres llocs intenten remodelar no sols Espanya, sinó també Europa de forma contrària als drets humans.

Un Parlament europeu en el qual Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín, com a diputats elegits correctament, no tinguessin veu ni vot, perquè els critòcrates i polítics espanyols, per motius polítics, poguessin i volguessin impedir-ho, perdria el dret de dir-se democràtic, i estaria en contradicció amb la idea d'Europa i amb la Convenció Europea de Drets Humans. Perquè si els pobles d'Europa permeten una injustícia així, si no posen Espanya a ratlla i no li recorden les seves obligacions que es deriven, segons el Dret Internacional, vinculant per Espanya, de la Convenció Europea de Drets Humans, dels tractats europeus i també de la Constitució espanyola del 1978, la Unió Europea a la curta o a la llarga perdrà el seu fonament moral i els seus principis bàsics i s'estavellarà davant del problema català.

<https://www.ccma.cat/324/junqueras-no-podra-anar-a-recollir-la>

[cta-ni-jurar-com-a-eurodiputat/noticia/2928632/](https://www.ccma.cat/324/la-jec-obliga-puigdemont-i-comin-a-jurar-la-constitucio-a-madrid-per-ser-eurodiputats/noticia/2928632/)

<https://www.ccma.cat/324/la-jec-obliga-puigdemont-i-comin-a-jurar-la-constitucio-a-madrid-per-ser-eurodiputats/noticia/2928532/>

Els catalans són una nació. El poble català pot estar orgullós d'una història mil·lenària, d'una potent tradició literària, de moltes obres culturals i de característiques nacionals. El català és una llengua independent, de característiques gal·loromàniques i més proper a l'occità parlat al sud de França que a l'espanyol iberoromànic. Catalunya és un element central d'Europa, i els seus ciutadans i ciutadanes demanen els drets humans que els hi pertoquen de manera inalienable i irrestringible. Els catalans són moderns, simpàtics i oberts al món. Són part de la Unió Europea i s'hi volen quedar. Europa no pot tancar-se més temps a la realitat i al destret del poble català si vol ser una Unió dels europeus i no solament una associació funcional dels estats europeus. Allò que succeeix a Catalunya, el que els passa als catalans, com Espanya viola els Drets Humans a Catalunya de mil maneres, afecta a tots els europeus de bona voluntat, defensors de la democràcia i dels drets humans!

Els europeus de tots els estats i de totes les nacions han estat cridats a anar a Estrasburg el 2 de juliol del 2019 i a protestar davant de la seu del Parlament Europeu pel manteniment dels drets humans i contra la violació dels drets de diputats electes del Parlament Europeu.

<https://www.larepublica.cat/el-consell-per-la-republica-catalana-crida-a-una-mobilitzacio-el-2-de-juliol-a-estrasburg-davant-el-parlament-europeu/>

<https://www.heise.de/tp/features/Wir-werden-es-natuerlich-wieder-tun-4446254.html>

Publicació original en alemany:

<https://www.change.org/p/12429466/u/24702307>

Traducció al català: Pere Grau i Rovira (Hamburg)